

УЖГОРОД

Ухвалили на черговій сесії Ужгородської міської ради й Програму підтримки хворих із розсіяним склерозом на 2025 – 2027 роки.

Підтриманий документ спрямований на забезпечення хворих на розсіяний склероз специфічним лікуванням, оскільки медичні препарати для лікування цього захворювання є високовартісними і практично недоступними пацієнтам. Зараз в Ужгороді на обліку 45 хворих на розсіяний склероз.

Розсіяний склероз – хронічне прогресуюче запальне автоімунне захворювання центральної нервової системи, що вражає головний мозок, зорові нерви, спинний мозок і часто призводить до серйозних фізичних і психічних змін та інвалідності.

...

Крім того, 245 600 грн коштів іншої субвенції із бюджету Ужгородської міської територіальної громади передадуть до обласного бюджету Закарпатської області – для співфінансування компенсації частини вартості придбаних суб'єктами господарювання альтернативних джерел енергозабезпечення. Таке рішення підтримали на сесії Ужгородської міської ради.

...

Також 1 000 000 гривень коштів іншої субвенції із бюджету Ужгородської міської територіальної громади передадуть до бюджету Покровської міської територіальної громади Донецької області – для поповнення місцевого матеріального резерву з метою запобігання і ліквідації надзвичайних ситуацій.

Закінчення на стор. 5.

ЩЕ 5 МІЛЬЙОНІВ 850 ТИСЯЧ НА ПІДТРИМКУ ВІЙСЬКОВИХ

виділять із бюджету Ужгородської громади

– відповідно до рішення, підтриманого на сесії, що відбулася 26 листопада. Депутати проголосували за зміни до бюджету Ужгородської міської територіальної громади на 2024 рік, які передбачають перерозподіл бюджетних призначень. Фінансування збільшили, зокрема, на міську цільову Програму підтримки військових частин Збройних Сил України, інших військових формувань та парамілітарних організацій на 2024 рік

ГОРИТЬ СВІЧКА ПАМ'ЯТІ...

Четверта субота листопада – День пам'яті жертв голодоморів

Наш обов'язок – пам'ятати, згадувати й говорити світу правду про жорстокий злочин, про геноцид, який був здійснений проти українців. Горить вогонь у лампадках, із якими містяни прийшли до пам'ятника жертвам Голодомору на набережній Незалежності в Ужгороді.

Щороку у четверту суботу листопада запалюємо свічку за кожну невинну жертву, заморену голодом в 1932–1933-му і під час масових штучних голодів 1921–1923 і 1946–1947 років. Ми згадуємо про мільйони людських життів, які Україна втратила через те, що в наших предків силою забирали хліб.

Тоді це був голод, зараз – обстріли й терор. Сьогодні, коли світ згадує жертв Голодомору та прагне запобігти подібним

злочинам, сучасна росія продовжує політику нищення української ідентичності, розв'язавши війну, яка призвела до нових страждань українців. Знаємо про Бучу, Ірпінь, Маріуполь, інші міста, де люди мали змогу пити воду, якщо злили її з батарей для опалення або натопили снігу у відрі... Пам'ять надзвичайно важлива! Ті, хто чинить

злочини проти людства, мають бути засуджені світовою спільнотою, а жертви – гідно вшановані. Вшанувати пам'ять мільйонів замордованих українців під час загальнонаціональної хвилини

мовчання прийшли нині в Ужгороді керівники області та міста, духовенство, військові, правоохоронці, громадськість.

Ми пам'ятаємо! І не дамо забути про ці жертви світу!

ФОТОФАКТ

12 полеглим закарпатцям, які захищали Україну в складі 33-ї окремої механізованої бригади, присвоїли відзнаки командира підрозділу.

Пам'ять Героїв вшанували 27 листопада в Ужгороді, посмертні нагороди вручили рідним і близьким захисників.

У заході вшанування взяли участь заступник керівника Закарпатської ОВА Олександр Музиченко, заступник голови обласної ради Василь Дем'янчук, в.о. міського голови, заступник міського голови Вадим Борець, командування 33-ї ОМБр, духовенство, побратими.

«Орден полеглої війни» вручили родинам Олександра Корчевського, Івана Папіша, Івана Тулайдана, Юрія Сивульки, Івана Смужаниці, Антона Хрипака, Олександра Лагіти, Степана Піріди, Володимира Кушніра, Романа Козака, Андрія Авраменка та Юрія Лушяя.

Вічна пам'ять і шана полеглим воїнам! Низький уклін рідним наших Героїв!

НА ТАТАМІ В УЖГОРОДІ ВИЙШЛИ МАЙЖЕ 600 ДЗЮДОЇСТІВ ІЗ 23 РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

Масштабна спортивна подія відбулася в обласному центрі – протягом двох днів тривав чемпіонат України із дзюдо серед молодших кадетів до 17 років.

На татамі спорткомплексу Ужгородського наукового ліцею вийшли майже 600 спортсменів (представники ДЮСШ, СДЮШОР, шкіл вищої спортивної майстерності, фізкультурно-спортивних товариств, відомств, спортивних клубів, навчальних закладів спортивного профілю) із 23 регіонів України, які розіграли 17 комплектів нагород.

На відкриття змагань завітали президент Федерації дзюдо України Михайло Кошляк, заступник голови Закарпатської ОВА Юрій Гузинець, заступники міського голови Ужгорода Іван Завидняк та Євген Плавайко, президент Федерації дзюдо Закарпатської області Валерій Пересоляк, віцепрезиденти ФДУ Василь Волошин та Сергій Колесніченко, дворазовий призер Олімпійських ігор з дзюдо Роман Гонтюк, президент Федерації дзюдо міста Ужгорода Валерій Підлісний, начальниця управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради Алла Чернубук.

Під час церемонії відкриття президент ФДУ Михайло Кошляк вручив Валерію Пересоляку пам'ятну відзнаку за розвиток дзюдо на Закарпатті. У свою чергу президент Закарпатської обласної Федерації дзюдо нагородив срібну призерку дорослого чемпіонату України, закарпатку Юлію Штефаняк.

Чемпіонат України став відбірковим на етапи Кубка Європи, а також для перегляду резерву кадетської збірної на наступний рік, тож запекла боротьба і велика конкуренція спостерігалася у кожній з вагових категорій: юнаки: 46 кг, 50 кг, 55 кг, 60 кг, 66 кг, 73 кг, 81 кг, 90 кг, +90 кг; дівчата: 40 кг, 44 кг, 48 кг, 52 кг, 57 кг, 63 кг, 70 кг, +70 кг.

У загальнокомандному заліку перемогу здобули представники Києва, у активі яких 5 золотих, 4 срібні та 4 бронзові нагороди. На другому місці – команда Дніпропетровської області (3-1-5), а третіми стали представники Одеської області (2-2-2), інформує Федерація дзюдо України.

Загальне керівництво проведенням змагання здійснювали відділ літніх олімпійських видів спорту департаменту спорту вищих досягнень Міністерство молоді та спорту України, Федерація дзюдо України за сприяння Управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради.

СУЧАСНИЙ ПІДЗЕМНИЙ МАЙДАНЧИК ДЛЯ ЗБОРУ ВІДХОДІВ ВСТАНОВИЛИ В УЖГОРОДІ НА ПЛОЩІ ШАНДОРА ПЕТЕФІ

Ініціативу реалізували за підтримки міста-побратима Дармштадта та фінансування Міністерства економічної співробітництва та розвитку Федеративної Республіки Німеччина у межах проєкту Накора-Е-UKR.1-20 «Внесок у стале поводження з муніципальними відходами у м. Ужгород».

Міський голова Богдан Андрійов та начальниця управління міжнародного співробітництва та інновацій Ужгородської міської ради Вікторія Тарахонич оглянули, як виконані роботи. До слова, це лише один із пунктів, які були заплановані до реалізації. Із-поміж іншого, проводилася інформаційна кампанія для школярів, студентів та жителів Ужгорода, у двох закладах освіти встановили компостувальні майданчики для органічних відходів, науковці проводили дослідження системи поводження з відходами в обласному центрі Закарпаття, кількадевні тренінги

організували для працівників комунального підприємства КШЕП тощо.

Підземний майданчик на площі Шандора Петефі дозволяє значно оптимізувати процес збору відходів у центральній частині міста, знижуючи негативний вплив на довкілля та надаючи простору сучасний вигляд. Система передбачає легке користування для мешканців, знижуючи ризики засмічення та сприяючи ефективному роздільному збору сміття.

Як ми інформували, угоду про спільну участь у проєкті Дармштадт та Ужгород підписали наприкінці червня 2021 року. Документ спрямований на покращення загальноміської стратегії поводження із твердими побутовими відходами та запровадження його сортування за типами. Роботи повинні були завершити раніше, однак на швидкість їхнього виконання робіт вплинула повномасштабна війна.

Від Ужгородської міської ради партнером у проєкті було управління міжнародного співробітництва та інновацій.

ПЕРШИЙ ТОМ «ПЕРСОНАЛЬНОЇ СПРАВИ ІВАНА ЧЕНДЕЯ»

презентували у Закарпатській обласній бібліотеці

Видання підготував київський дослідник, доктор філологічних наук, професор, завідувач відділу національної бібліографії Національної бібліотеки України імені В. Вернадського Сидір Кіраль.

Перший том охоплює корпус документів «Персональної справи Івана Чендея», пов'язаних із історією виходу роману «Птахи полишають гнізда». Вони зберігаються в Державному архіві Закарпатської області та публікуються вперше в повному обсязі, ретельно науково прокоментовані. За словами модератора зустрічі Олександра Гавроша, це унікальна й вагомая праця, яка стане несподіванкою для багатьох. У ній подано понад сотню першоджерел, більшість з яких досі не були оприлюднені. Найцікавішою частиною ужгородський письменник назвав саму персональну справу, яка була заведена парткомісією на Івана Чендея у 1967 – 1968 роках, коли прозаїку було оголошено догану. Презентація викликала чималий інтерес інтелігенції й громадськості краю – науковців кафедри української літератури Ужгородського національного університету, Закарпатського інституту післядипломної освіти,

міського голови Богдана Андрійова, бібліотекарів, архівістів Ужгорода та інших. Богдан Андрійов відзначив: «Приємно, що пан Сидір так глибоко попрацював з архівними документами і видав цю книгу. Він дуже близько брав до серця ідею перейменування вулиці в нашому місті на честь Івана Чендея, і ми змогли це зробити. Хочу подякувати за цю працю й за те, що кожен охочий тепер зможе детальніше ознайомитися з життям і творчістю видатного закарпатського письменника».

На книжку, видану на початку цього року, вже написано й опубліковано чотири рецензії в провідних наукових журналах. Видання доступне для читачів бібліотеки у відділі краєзнавства, інформує Закарпатська обласна універсальна наукова бібліотека ім.Ф.Потушняка

У БО БФ "Гуманітарний центр "Совине гніздо" минулого тижня внутрішньо переміщені особи, зареєстровані в Ужгороді, отримали:

ФОТОФАКТ

16 пакетів із необхідними речами для дітей до 1 року; 50 пакетів з продуктовими наборами.

Протягом тижня волонтери видавали одяг, взуття, постільну білизну та посуд (видали 1250 одиниць).

Видачу гуманітарної допомоги здійснювали у партнерстві з PDUM Partnerschaft Deutschland-Ukraine/ Moldova e. V., Luftfahrt ohne Grenzen / Wings of Help e.V. та іншими благодійниками.

Нагадуємо, за відповідними реєстраціями для отримання допомоги стежте на сторінках центру «Совине гніздо» в телеграмі або фейсбуку. Додаткову інформацію можна отримати на офіційній сторінці <https://sovyne.com.ua/>

УЖГОРОДСЬКА МІСЬКА РАДА

LXII сесія VIII скликання

РІШЕННЯ

26 листопада 2024 року м. Ужгород № 2019

Звіт про виконання бюджету Ужгородської міської територіальної громади за січень-вересень 2024 року

Відповідно до пункту 23 частини 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та пункту 4 статті 80 Бюджетного кодексу України

міська рада **ВИРІШИЛА:**

1. Затвердити звіт про виконання бюджету Ужгородської міської територіальної громади за січень-вересень 2024 року (додається).

2. Рішення оприлюднити в газеті «Ужгород» та на офіційному сайті Ужгородської міської ради.

3. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію з питань соціально-економічного розвитку, бюджету, фінансів, оподаткування, інвестиційної та регуляторної політики (В. Білонка).

Міський голова Богдан АНДРІЙВ

ПАМ'ЯТНИЙ ЗНАК СТЕПАНУ БАЛЛІ

відкрили на фасаді Ужгородського ліцею №12

Меморіальну дошку полеглому на війні молодшому лейтенанту, командирі взводу 5-ої окремої штурмової Київської бригади Степану Баллі відкрили на фасаді Ужгородського ліцею №12. Саме тут у свій час навчався офіцер Сил оборони, повідомляє Ужгородський РТЦК та СП.

У відкритті меморіальні дошки взяли участь рідні та друзі полеглого захисника, військовослужбовці, в.о. міського голови, заступник міського голови Вадим Борець, заступник міського голови Іван Завидняк, учні. Пам'ятний знак відкрив т.в.о. начальника Ужгородського РТЦК та СП майор Армен Мірзабеков. Церемонію розпочали з виконання Державного Гімну та хвилини мовчання. Військові капелани протоієрей Сергій Ємець та протоієрей Ігор Войтович відслужили па-

нахиду та освятили дошку. За словами рідних та побратимів, Степан Степанович завжди завойовував симпатії людей, був ініціативним та запальним. Був люблячим си-

ном, чоловіком, другом, побратимом, колегою. Загинув військовослужбовець 6 грудня 2023 року під час атаки ударними

дронами противника поблизу села Кліщівка До-

нецької області.

• **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ** Свідцтво про право власності на житло, видане 29.06.1994 р. Міським фондом комунального майна м.Ужгорода на квартиру, що знаходиться за адресою: м. Ужгород, вул. Грушевського, 59/15; яка дійсно належить на праві приватної, спільної, сумісної власності гр. Угрин Марії Федорівні та дочці Угрин Маріанні Володимирівні; Свідцтво видане згідно розпорядження № 6 від 29 червня 1994 р.; реєстраційний номер № 5185.

ДО УВАГИ УЖГОРОДЦІВ ТА ГОСТЕЙ МІСТА!

1 грудня о 13:00 годині в бібліотеці-філії №1 для дітей «КАЗКА» КЗ «Ужгородська публічна бібліотека» (пл. Б. Хмельницького, 3) відбудеться відкриття персональної виставки картин Карабінцевої Елеонори Тимофіївни – художниці, викладача, музиканта, хормейстера, співачки, колишньої артистки Київського театру оперети і оперної студії Київської консерваторії ім.П.Чайковського. Виставка приурочена річниці з дня смерті. Мешканці Ужгорода і Харківщини знають про неї по виставкам картин творчого об'єднання «Барви Карпат» та по її персональним виставкам.

В УЖГОРОДСЬКОМУ ЛІЦЕЇ №12 ВІДКРИЛИ КЛАС БЕЗПЕКИ –

В інтерактивному просторі учні повторюватимуть рекомендації рятувальників, правила дорожнього руху, основи надання домедичної допомоги та багато іншого. У проведенні першого уроку 26 листопада взяли участь педагоги, відповідальні за безпеку освітнього процесу, офіцерка безпеки та рятувальники.

На відкриття класу безпеки завітали міський голова Богдан Андрійв,

його заступник Іван Завидняк, заступниця начальника управління освіти Марина Пуківська, представники Ужгородського районного управління ДСНС України у Закарпатській області. Створення таких класів є однією із складових державної політики. За сприяння та фінансування Ужгородської міської ради й управління освіти міської ради придба-

перший у комунальних закладах освіти міста

ли потрібний комплект обладнання для облаштування класу. Як розповіла директорка Ужгородського ліцею №12 Ярина Харіна, за рекомендаціями від МОН та МВС для класу виділили окреме приміщення, зробили ремонт, обладнали та поділили на зони. Зональний принцип сприяє системати-

зації навчальної інформації – це і перегляд відеоуроків та презентацій, психологічне розвантаження, пожежна безпека, домедична допомога, осередок, який дозволяє дітям краще засвоїти правила дорожнього руху, мінна безпека. Усі локації обладнанні муляжами, інвентарем, наочним матеріалом. Для молодших школярів створено ігрову локацію, там у формі гри можна зімітувати певну небезпеку і знайти вихід з неї. За допомогою інтерактивної дошки можна переглянути тематичні короткометражні фільми, мультфільми. Для

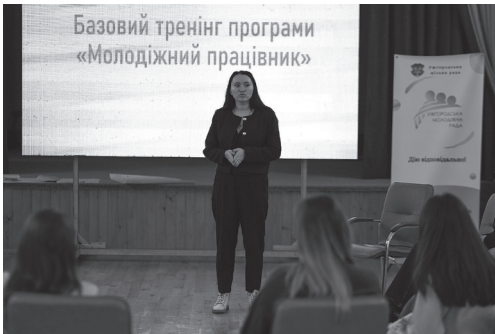
старшого віку передбачено викладання інформації вже у форматі тренінгів, лекцій, презентацій, тестів, бесід. До роботи у класі безпеки залучатимуться як педагогічні працівники, так і фахівці ДСНС, Нацполіції, медпрацівники, учасники бойових дій, фахівці з мінної безпеки тощо. Заняття можуть тривати від 30-ти до 45-ти хвилин. Їх одночасно можна поєднувати з уроками основ здоров'я у школі. Основним завданням класів безпеки є навчити дітей правилам безпечної поведінки у надзвичайних ситуаціях.

30 Листопада 2024 Р. № 48 (1277)

«МОЛОДІЖНИЙ ПРАЦІВНИК» –

в Ужгороді відбувся базовий тренінг навчальної програми

Програма «Молодіжний працівник» – це серія тренінгів, що об'єднують найактивнішу молодь, де теорія перетворюється в практику, а знання втілюються одразу під час навчання.

Захід, який проходив у історико-культурному центрі «Совине гніздо», тривав три дні – 22-24 листопада. Він об'єднав активних людей, які працюють з молоддю, креативну молодь, членів молодіжних громадських організацій та організацій, які працюють з дітьми та молоддю і здійснюють свою діяльність на теренах Ужго-

рода та сусідніх громад. Навчання проводили тренерки програми «Молодіжний працівник» Оксана Вільчинська та Ірина Стасюк.

Учасників тренінгу привітала та побажала плідного навчання, а в подальшому – успішної реалізації проєктів і продуктивної роботи – начальниця управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради Ама Чернобук.

Протягом трьох днів тренінгуучасники поповнювали знання новими термінами, методами та формами роботи, відбулися сесії «Що таке молодіжна політика?».

«Карта молодіжної політики. Хто працює з молоддю в Україні», «Виклики та принципи молодіжної роботи», «Цикл молодіжної політики і участь», «Типи молодіжної роботи», «Польова робота», «Хто такі молодіжні працівники та працівниці», «Компетентності фахівців та фахівчинь по роботі з молоддю», розповіла співорганізаторка «Молодіжного працівника» від Ужгородської молодіжної ради Олена Біланіна.

Усі учасники отримають свідоцтво встановленого зразка про проходження базового тренінгу програми «Молодіжний працівник».

Тренінг відбувся з ініціативи Управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради спільно з Ужгородською молодіжною радою за підтримки партнерів.

«16 ДНІВ ПРОТИ НАСИЛЬСТВА»

Всеукраїнський захід розпочався в Ужгороді вуличною акцією «Ми відкриті для Вас»

25 листопада на площі Театральній представники громадських організацій та державних установ символічно розгорнули 16 наметів, у яких роздавали презентаційні матеріали, розповідали про свою роботу та послуги, які надають. Долучилися до акції й Департамент соціальної політики Ужгородської міськради, Ужгородський міський центр соціальних служб, Служба у справах дітей.

Також на площі Театральній розгорнули експозицію плакатів, яка розповідала про жінок, що незаконно утримуються у тюрмах на окупованих територіях нашої країни.

16-денний період акції охоплює наступні важливі дати:

25 листопада – Міжнародний день боротьби з насильством щодо жінок;

1 грудня – Всесвітній день боротьби зі СНІДом;

2 грудня – Міжнародний день боротьби з рабством;

3 грудня – Міжнародний день людей з обмеженими фізичними можливостями;

5 грудня – Міжнародний день волонтера;

6 грудня – Вшанування пам'яті студенток, розстріляних у Монреалі;

9 грудня – Міжнародний день боротьби з корупцією;

10 грудня – Міжнародний день прав людини.

Цьогорічний заклик акції – «Підсвітімо місто помаранчевим!» Помаранчевий символізує єдність, надію та підтримку тих, хто прагне змінити світ на краще.

– таке рішення ухвалили цього понеділка на черговому засіданні виконкому Ужгородської міської ради.

Йдеться про:

– елементи вуличної тераси (парасольки, стільці, столики) по вул. Небесної сотні, 6;

– елементи вуличної тераси та барна

стійка по вул. Минайській, 14Б;

– піддашок по вул. Митрака, 11/5;

– металеві поручні по вул. Дмитра

Климпуша, 8;

– елементи вуличної тераси та навіс по вул. Ференца Ракоці, 22.

А також вивіски за адресами:

– вул. Митрака, 1/2 (Ювелірна майстерня, ремонт золота та срібла);

– вул. Митрака, 3А (Міський ломбард);

– вул. Митрака, 6 (Американська

хімчистка);

– вул. Митрака, 7 (Data Group);

– вул. Митрака, 7 (Магазин «М'ясо/молочні продукти»);

– вул. Митрака, 11/4 (Міський центр

«Ми турбуємось»);

– вул. Митрака, 15 (Здоров'я в кожен

дім);

– вул. Митрака, 15 (Нотаріус);

– вул. Митрака, 15 (Меблі, кухні);

– пл. Шандора Петефі, 17 (Приватбанк);

– пл. Шандора Петефі, 17 (Магазин

«Rozetka»);

– пл. Шандора Петефі, 23 (Заклад

громадського харчування «I Love Kebab»);

– пл. Шандора Петефі, 25 (Бутик

«Dilemma»);

– пл. Шандора Петефі, 27 (Нотаріус);

– пл. Шандора Петефі, 29 (Заклад

громадського харчування «Pronto pizza»,

«Sushi Pro»);

– вул. Швабська, 49 (Магазин «М'ясо

маркет», «Свіжа випічка»);

– вул. Швабська, 37А (Заклад громадського харчування «DONER MARKET»);

– вул. Швабська, 3 (Магазин «Срібло

Версаль»);

– вул. Швабська, 3 (Задача офісних

приміщень в оренду);

– вул. Швабська, 5 (Півний реабілі-

таційний центр);

– вул. Швабська, 9/2 (Магазин «Родина ковбаска»);

– вул. Швабська, 13 (Перукарня

«Ванда»);

– вул. Швабська, 15 (Магазин «Інтер

Стиль»);

– вул. Швабська, 17 (Обмін валют);

– вул. Швабська, 21 (Страхова компанія «Престиж»);

– вул. Швабська, 21 (Платіжний центр

«Easy Pay»);

– вул. Швабська, 21 (Магазин «Andi

одяг та взуття»);

– вул. Швабська, 21 (Обмін валют);

– вул. Швабська, 25 (Нотаріус);

– вул. Швабська, 25 (Піцерія «Crazy

Rocky»);

– вул. Швабська, 25 («CAZDA»);

– вул. Швабська, 27 (Ремонт теле

фонів і ноутбуків);

– вул. Швабська, 27 (Магазин «Си

лует»);

– вул. Швабська, 29 (Салон гардин

«Інесса»);

– вул. Швабська, 33 (ABC «У Тетяни»);

– вул. Швабська, 35 (Магазин косме

тики «Perfect»);

– вул. Швабська, 41 («Канцтовари,

поліграфічні послуги»);

– вул. Швабська, 41 (Магазин «Світ

сумок»);

– вул. Швабська, 41 («Віденська

кава»);

– вул. Швабська, 41 (Магазин «Pronto

Moda»);

– вул. Небесної сотні, 4 (Кафе

«Siesta»);

– пл. Театральна, 7 (Магазин «Ме

гаспорт»);

– вул. Івана Чендея, 6 (Магазин

«Hello»);

– Київська набережна, 2 (Правекс

Банк).

Рішення підлягає добровільному виконанню протягом 10 календарних днів із дати його оприлюднення. У разі невиконання департамент міської інфраструктури проведе демонтаж самовільно встановлених малих архітектурних форм силами комунальних служб міста відповідно до чинного законодавства.

...

Також на черговому засіданні виконкому для ТОВ «АВЕ Ужгород» погодили розміщення на площі Шандора Петефі в Ужгороді громадської вбиральні (санітарного модуля з вендингом).

Товариство має погодити план благоустрою та схему розміщення громадської вбиральні із департаментом міської інфраструктури, управлінням містобудування та архітектури й Органом з питань охорони культурної спадщини.

...

У закритому режимі на засіданні виконкому розглянули декілька питань, які стосуються дітей.

24 неповнолітні особи отримали статус дитини, яка постраждала внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів, визначили місце проживання малолітньої дитини – разом із матір'ю.

Дитину, позбавлену батьківського піклування, влаштували до КУ «Вільшанський дитячий будинок-інтернат» Закарпатської обласної ради на повне державне утримання. Також надали 4 дозволи на вчинення правочинів про відчуження та набуття майна, право власності на яке або право користування яким мають діти.

ЩЕ 5 МІЛЬЙОНІВ 850 ТИСЯЧ НА ПІДТРИМКУ ВІЙСЬКОВИХ

**Закінчення.
Початок на стор. 1**

Ще 1 мільйон 633,3 тисячі гривень із бюджету Ужгорода виділять рідним полеглих захисників – рішення підтримали на черговій сесії міської ради. Так, одноразову матеріальну допомогу виплатять ще 8 членам сімей загиблих військових, одноразову матеріальну допомогу для вирішення соціально-побутових питань отримають 19 членів сімей загиблих захисників. Також одноразову матеріальну допомогу отримає представник сім'ї безвісти відсутнього захисника. Допомогу нададуть відповідно до звернень громадян щодо надання матеріальних допомог, які мають право на їхнє отримання згідно з міською Програмою підтримки сімей загиблих/померлих, військово-полонених та безвісти відсутніх Захисників України на 2023 – 2025 роки.

518 тисяч гривень із бюджету громади рішенням щоготижневої сесії Ужгородської міськради виділять на матеріальну допомогу ужгородцям – у зв'язку з важкими матеріальними обставинами та потребою значних коштів на лікування та реабілітацію. Допомогу отримають 99 ужгородців.

виділять із бюджету Ужгорода

В Ужгородській міській раді 26 листопада під час чергового засідання сесії склав присягу новий депутат – Володимир Комарницький.

Постановою Ужгородської міської ТВК від 12 листопада 2024 року №48 Володимир Васильович Комарницький визнаний обраним депутатом Ужгородської міської ради – наступним за черговістю у єдиному виборчому списку від політичної партії «Європейська Солідарність». Володимир Комарницький став депутатом Ужгородської міськради замість Андрія Риби.

Подякою Ужгородської міської ради міський голова Богдан Андрійович перед початком чергової сесії нагородив бронзову призерку чемпіонату світу із кікбоксингу WAKO Марію Королович.

Марія посіла третє місце серед юніорок 16-18 років у розділі «лайт-контакт» у ваговій категорії до 50 кг на змаганнях, які відбувалися 23 серпня – 1 вересня 2024 року у Будапешті. Подяку отримав і її тренер

– тренер вищої категорії з кікбоксингу Владислав Королович.

Також подяками Ужгородської міської ради міський голова нагородив чемпіонів України із манежного футболу у форматі 4x4.

За активну участь та вагомий внесок у розвиток фізичної культури і спорту в Ужгороді, високий професіоналізм, активну життєву позицію та пропаганду здорового способу життя відзначили Домініка Мисла, Олександра Завід-фолушія, Владислава Вудмаску, Артема Онопка, Артема Козаря, Артема Соловйова, Глорію Бандуру, а також головного тренера громадської організації «Спортивний клуб «Лісоруби» Максима Василика. Змагання відбулися 16 – 17 листопада в Івано-Франківську.

ДО УВАГИ ТИХ, ХТО ШУКАЄ РОБОТУ!

Ужгородська міська рада тісно співпрацює з центром зайнятості, тому пропонуємо актуальні вакансії підприємств, які звернулися з проханням про допомогу в укомплектуванні кваліфікованими кадрами на вільні робочі місця:

- **кухонний робітник** – заробітна плата 15000 гривень – Працювати помічником кухаря. Підготовка інгредієнтів для страв. Допомога в кулінарній обробці продуктів. Приготування страв за рецептом. Догляд за кухонним обладнанням, щоб воно залишалося чистим і справним.
- **підсобний робітник** – заробітна плата 15000 гривень – виконання підсобних робіт, ненормований робочий день.
- **закрійник** – заробітна плата 15000 гривень. Потрібно вміти конструювати та розкроювати одяг, володіти технологією розкрою, шиття, ремонту, поновлення і перешиття виробів, новими технологіями розкрою та моделювання одягу.
- **мийник посуду** – заробітна плата 10000 гривень – Мие столовий кухонний посуд, прибори, підноси, інвентар, інструменти, тару із застосуванням мийних та

- дезінфікуючих засобів. Робить спеціальні мийні розчини. Очищає посуд від залишків їжі. Сушить посуд, прибори, підноси. Збирає харчові залишки. Доставляє чистий посуд, прибори, підноси до лінії видачі готових страв. Прибирає приміщення, в якому розташоване обладнання мийки, та утримує його в належному стані.
- **електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування** – заробітна плата 8000 гривень. Виконує окремі нескладні роботи з ремонту та обслуговування електроустаткування під керівництвом головного енергетика. Монтує і ремонтує розподільні коробки клемників, запобіжних щитків та освітлювальної арматури. Очищає і продуває стисненим повітрям електроустаткування з частковим розбиранням, промиванням і протиранням деталей. Чистить контакти і контактні поверхні.

- **економіст** – заробітна плата 14000 гривень. Працювати провідним економістом по касовій роботі. Ведення фінансового обліку основних засобів, нематеріальних та необоротних активів. Нарахування амортизації, оприбуткування та рух основних засобів, малоцінного інвентаря, складання звітності, здійснення контролю за шляховими листами водіїв, ведення податкового обліку.
- **слюсар-сантехнік** – заробітна плата – 17000 гривень. Вміння виконувати весь комплекс сантехнічних робіт.
- **молодший державний інспектор** – заробітна плата 11350.80 гривень. Зобов'язаний підтримувати в робочому стані технічні засоби відео спостереження, наглядати за роботою відео системи. Вести записи в журналі обліку інформації, при виявленні порушень несення служби доповідати ЧПНУ.

Колектив Інституту електронної фізики НАН України висловлює глибоке співчуття завідувачу відділу, доктору фізико-математичних наук, професору Гомоннаю Олександру Васильовичу з приводу смерті матері.

Із сумом повідомляємо, що за даними КП Ужгородський комбінат комунальних підприємств від 20 по 26 листопада пішли із життя 18 УЖГОРОДЦІВ:

- Светельська Емма Степанівна 1935 р.н.
- Кленовська Валерія Павлівна 1948 р.н.
- Чечоткіна Леоніла Іванівна 1924 р.н.
- Кохан Олександр Олександрович 1987 р.н.
- Шишка Михайло Юрійович 1980 р.н.
- Вахненко Таїсія Яківна 1949 р.н.
- Челак Петро Михайлович 1939 р.н.
- Поляк Ганна Михайлівна 1935 р.н.
- Пайда Маргарета Карлівна 1942 р.н.
- Баджо Ріта Юріївна 1978 р.н.
- Литвин Олександр Зиновійович 1954 р.н.
- Федчак Володимир Федорович 1939 р.н.
- Шульга Іван Іванович 1946 р.н.
- Жмеренчук Ірина Петрівна 1967 р.н.
- Гомоннай Олена Євгенівна 1927 р.н.
- Брензович Іван Гаврилович 1945 р.н.
- Греньо Валентина Павлівна 1946 р.н.
- Шакаліс Антас Петрович 1942 р.н.

ХАЙ ЗЕМЛЯ ЇМ БУДЕ ПУХОМ...

Звертайтеся до Ужгородської філії Закарпатського обласного центру зайнятості: м.Ужгород, вул. А. Новака, 45.
Контактні телефони: +380508005590, +380442449486.

Ужгородський рід Богуславських походить із Центральної України. Прадід Павло загинув офіцером у Другу світову війну, дід Данила мав французьке ім'я Жан (прабабка, сільська вчителька, вирізнялася оригінальністю), закінчував Львівський лісотехнічний інститут, де вчилася і його майбутня дружина Яніна Гулевич із Білорусі. Молодих фахівців направили на Закарпаття. Тож перші чотири роки Данилів батько Ярослав провів у селі Загаття на Іршавщині. Ті спомини на малій батьківщині Ерделі були такі яскраві, що врізалися в пам'ять навіть малюку.

Далі Богуславські переїхали на Житомирщину, а звідти повернулися в Мукачєво, де Ярослав провів свою юність. Після армії вступив у Харківський авіаційний інститут. Хлопець був жвавий, непосидючий, з характером, займався спортом. На зимових канікулах на другому курсі у 1983 році поїхав у Славськ кататися на лижах, якими захоплювався з дитинства.

Оскільки випав сніг, то з лижами йшов уздовж колії. Але не встиг далеко відійти від перону, як трапилася трагедія. Поїзд, що проходив поруч, зачепив його і затягнув під колеса. 23-річному хлопцеві відрізало обидві ноги. На щастя, вчасно зуміли надати першу допомогу, і він не стік кров'ю. Однак став інвалідом і втратив надію на повноцінне майбутнє. Але тут проявила характер Олена, яка вчилася з ним у Харківському авіаційному інституті і з котрою перед тим почали зустрічатися. Вона вирішила стати опорою скаліченому юнакові. Ярослав відмовляв її, але дівчина не відступала. Сама була родом із Комсомольська-на-Амурі, крайньої точки Росії, куди часто відсилали неугодних. Тож в її родині було чимало українців. Коли Олена вирішила поїхати з Ярославом, мати приїхала з Далекого Сходу, аби їй завадити. Але познайомившись із Ярославом, погодилася на шлюб доньки.

У Харкові, в студентському гуртожитку, і починали життя двоє синів Богуславських – Роман і Богдан, який народився 7 квітня 1990 року. (Останній при отриманні паспорта змінив ім'я на Данило, бо всі його кликали «Даня», «Данік»).

Молода сім'я приїхала з Харкова на Закарпаття, де мешкала родина Богуславських. Тут почали працювати на новозбудованому потужному заводі «Турбогаз» в Ужгороді, від якого невдовзі отримали житло як молоді фахівці. Ярослав на протезах не робив собі жодних поблажок, ставши успішним інженером і зробивши гідну кар'єру, без огляду на інвалідність. Олена теж проявляла беручість та уміння працювати, отримавши визнання як бухгалтер.

Їхні хлопці вчилися в Ужгородській ЗОШ № 3, бо в родині, зважаючи на мамине походження, спілкувалися російською. Щоправда, плюсом цієї школи стало добре знання англійської, якою оволоділи і Роман, і Данило. Але якщо старший брат

ДОБРОВОЛЕЦЬ-ШТУРМОВИК «ОБАМА»

На честь ужгородця Данила Богуславського названо вулицю в Ужгороді і знято документальний фільм в Америці

чітко уявляв свою життєву дорогу і вирізнявся цілеспрямованістю та крутістю характеру, то молодший на чотири роки Даня був більш домашнім, м'якшим, зичливим. Після школи він вступив до Львівського торговельно-економічного університету, де здобув два дипломи – бакалавра і магістра з двох спеціальностей.

Львівські зв'язки дали йому можливість отримати згодом цікаву роботу в Ужгороді – у відомій американській фірмі «Just Answer», що займалася програмуванням. Вона мала офіси у Львові та Ужгороді, в яких працювало до сотні працівників, що потребували комфортних умов для роботи. Тому потрібен був тямущий офіс-менеджер, який би забезпечував робочий процес усім необхідним. Данило був природжений для такої посади, бо вирізнявся надзвичайної увагою до деталей. До того ж, мав логістичний талант. Всі відзначають його неймовірний педантизм у роботі і прагнення досягнути максимальної якості. Якщо щось зробив не добре, то переробляв доти, поки не стало так, як він хотів. Ніколи нічого не робив похапцем.

Його перфекціонізм ставав жартом серед знайомих. При цьому хлопець сам полюбиав жартувати і вирізнявся креативністю.

Це добре проявилось в його хобі, що стало вагомою частиною життя. Він був закоханий в автівки і прагнув їх постійно вдосконалювати. Для цього із приятелем навіть орендували бокс, який Данило з гумором назвав СТО «СамЗламав», де для знайомих проводив технічне обслуговування машин, модернізуючи їх і доводячи до ідеального стану. Цим він займався після робочого дня. Тому частенько

засиджувався в гаражі аж до ранку. А на вихідних ще допомагав батькам зводити будинок на околиці Ужгорода.

Це була сучасна людина, яка вміла отримувати насолоду від життя. Любив подорожувати, володів різними навичками, знав іноземні мови. Чудово розбирався в усіх модних трендах, однак в житті керувався моральними принципами. Хоча мав чимало знайомих, стати його другом було не легко, бо вирізнявся загостреним почуттям справедливості.

«Данило не пробачив підлих вчинків, чого б це не стосувалося», – розповідає Володимир Феськов, який із ним дружив в останні роки. – «Тому міг будь-кому сказати в очі неприємні речі, попри зовнішню лагідність і приязність. Намагався бути «правильним» у всьому».

Брат Роман був для Данила прикладом. Тож коли той став зіркою ужгородської команди з американського футболу, туди потягнувся і молодший брат. Обидва стали трикратними чемпіонами України, за що отримали звання кандидатів у майстри спорту. Слід відзначити, що ця доволі жорстка гра потребує значної фізичної витривалості й відзначається травматизмом, не дарма грається в спеціальних обладунках. Це поєдинок для справжніх чоловіків.

Данило і тут проявив свою творчу натуру, ставши для «Ужгородських лісорубів» ще й піар-менеджером. Він виготовляв рекламну продукцію, розробляв логотипи, плакати. Окрім того, забезпечував команду всім необхідним для гри. Себто, взяв на себе ті самі обов'язки, які робив на IT-фірмі «Just Answer». Тим часом брат Роман став настільки успішним гравцем з американського футболу, що виступав за команди в Угорщині, Словаччині та Румунії.

Ще перед війною Данило прагнув записатися в територіальну оборону, тож 24 лютого 2022 року без роздумів подався в Ужгородський військкомат. Вважав, що саме він має захищати Україну, а старший брат, в якого маленька донька Стефа та вагітна дружина, хай краще побуде вдома. Однак Роман міркував так само. Тож обидва брати стали добровольцями з перших днів війни.

Перші три місяці Данило служив у роті охорони Закарпатського ОТЦК, і це його не вельми тішило. Адже Роман в цей час брав участь у важких боях під Попасною на Луганщині. Зате на базарі біля військкомату Даня несподівано знайшов своє велике кохання. Почуття до Вероніки було настільки сильним, що Данило буквально розцівав. Здавалося б, довкола така веремія, стільки страждань і лиха, а люди закохуються і

вміють навіть у такому скрутному житті створювати романтичні моменти. Тим паче це було не просто для солдата на службі.

Та Данило був справжнім романтиком, який любив проявляти увагу, робити подарунки, гарні жести. Наприклад, з коханою вони прогулювалися, тримаючись за мізинчики. Це стало їхнім особливим ритуалом. Проте страшна війна трива-

він написав листа на випадок загибелі. Електронну адресу і пароль, куди надіслав останню свою волю, мали двоє найближчих друзів, які поодинокі не могли її прочитати. Навіть тут він проявив винахідливість. У своєму посмертному зверненні, Данило, зокрема, пише:

«Мамо... тату, ви – найкращі і найближчі для мене люди, мої друзі і мої вірні незламності, чесності, вірності, відданості. Кажуть, що «українці – не ті, в кого батьки – українці, а в кого діти – українці». Я свідомо зробив свій вибір. Можливо, це несправедливо по відношенню до вас, але інакше я не міг. Будь ласка, тільки не звинувачуйте себе ні в чому...»

Друзі, вас у мене багато – саме тому я щаслива людина...»

Закінчує свого останнього листа Данило Богуславський такими словами: «Вибайте мене всі! Я був необережний або занадто самовпевнений, можливо, це була доля – цього я не знаю. Але я не жалкую ні про що. Я встиг бути щасливим, встиг побачити світ, пережити тисячі різних історій та разом з вами створити мільйони різних спогадів.

Не забувайте, за що ми воювали і гинули. Слава Україні!»

Про те, наскільки Данило був важливим для інших, свідчить вшанування його пам'яті. «Ужгородські лісоруби» започаткували щорічний турнір із американського футболу на пам'ять про полеглого товариша. Ужгородська міська рада назвала іменем Данила Богуславського вулицю неподалік будинку, де він мешкав (колишня вулиця Пестеля). IT-компанія «Just Answer», в якій працював Данило, заснувала стипендію його імені в Українському католицькому університеті.

У 2022 році американці зняли документальний фільм про чотирьох українських гравців із американського футболу, які боронили Україну від російських загарбників. Серед них – двоє братів Богуславських. Фільм «Хто, якщо не ми?» демонстрували у прайм-таймі перед фіналом першості з американського футболу в США.

У травні 2023 року стрічка Кайла Брайнда, Трента Купера та Раяна Сміта під час нагородження спортивного премією «Еммі» була відзначена нагородою в номінації "Outstanding Interactive Experience – Original Programming".

На могилі Данила Богуславського на Пагорбі слави в Ужгороді побував і колишній губернатор штату Нью-Йорк Джордж Патакі, який приїжджав в Україну. Він запросив Романа до Америки, де американці зустрічали його стоячи оплесками на пам'ять про загиблого брата.

29 лютого 2024 року доброволець-штурмовик Данило Богуславський посмертно нагороджений орденом «За мужність» III ступеню.

Олександр Гаврош, спецпроект «Герої Закарпаття»

Штурмовик 128-ї бригади Данило Богуславський

ла, і в червні 2022 року Данило записався добровольцем у бойові підрозділи 128-ї гірсько-штурмової бригади. За знання англійської та колишню роботу на американській фірмі його нарекли «Обамою» на згадку про колишнього президента США. Хоча й тут проявилася любов до чорного гумору, на який був щедрий ужгородець.

Кількамісячне злагодження проходили влітку на Житомирщині. Але з часом набридло щодня закопуватися в землю і хотілося вже справжнього бою. Така нагода випала, коли почався осінній наступ на Херсонщині. Данило із захопленням писав знайомим про перші сутички. Всі перебували у тому приємному збудженні, коли звільняєш рідну землю від російських окупантів. У шостій роті четвертого батальйону він служив стрільцем-помічником гранатометника.

Богуславські – загалом фартові хлопці. Батькові пощастило не мерти на далекій залізничній станції в зимових горах, коли фельдшер зупиняв страшний кровотечу звичайним джгутом. Роман побував у багатьох ризикованих ситуаціях, адже до війни служив капітаном поліції. Данило теж любив новизну і гостроту ситуацій, хоча був поміркованішим за брата. Однак коли прийняв рішення, задню вже не вмикав.

На жаль, бойовий шлях 32-річного ужгородця тривав не довго. 16 жовтня під час ранкового обстрілу позицій біля села Нова Кам'янка на Херсонщині він загинув від осколку російської міни.

Смерть доброзичливого і веселого Данила стала шоком для тих, хто його знав. Передбачаючи можливість трагічного кінця, бо ж на війні як на війні,

Данило втретє виграв першість України із американського футболу, 2021 рік

Нинішня Православна набережна Ужгорода колись була місциною заболоченою, регулярно підтопленою водами Ужа, зарослою вербами. Через це її називали Вербником або Фюзешем (від угорського слова “fűz” – верба). Після проведеної регуляції русла Ужа на початку минулого століття ця частина міста стала більш безпечною і пристосованою для будівництва. Саме там на початку 1930-х років розпочалося зведення великої будівлі ремісничої школи, про яку “Втрачений Ужгород” розкаже нині.

Вже пізніше в історії ремісничої школи писали, що свій початок вона бере від ремісничих учбових майстерень, які відкрили в Ужгороді одразу після приєднання нашого краю до Чехословацької республіки. “Втрачений Ужгород” вже писав про цей навчальний заклад – “Публичнѣ учебнѣ мастернѣ для столярства, рѣзбарства, слюсарства, кошинкарства и книговязаня”, що були відкриті у 1920-му в приміщенні колишнього готелю “Паннонія” (нині на місці готелю – новіша частина будівлі Поштамту на Поштовій площі). Вже у 1927-му заклад почав іменуватися Державною фаховою деревообробною школою в Ужгороді та навчав хлопців, котрі бажали здобути таку потрібну тоді спеціальність.

Услід за ужгородською школи, в яких навчали би ремеслу, почали у 1920-х роках відкриватися у багатьох інших містах та великих селах Підкарпатської Русі. Розміщували їх, як правило, у приміщеннях народних шкіл, саме ж навчання проводили ввечері. Не дивно, що на навчання хлопці (особливо в селах) приходили втомленими від денної роботи, а тому були неуважними і вчитися не хотіли. Оскільки до ремісничої школи записували дітей старшого віку, очікувалося, що вони прийдуть вчитися ремеслу вже з певною освітньою базою, отриманою в державній школі. Однак на ділі 25% всіх учнів ремісничих шкіл були зовсім неграмотними. Не-

високою була й кваліфікація вчителів, бо туди, як правило, приймали працівників тих же народних шкіл і училищ, котрі зовсім не працювали за тим фахом, який мали викладати. Покращив ситуацію міністерський проект реорганізації ремісничих шкіл, прийнятий на республіканському рівні у 1929 році. Головною умовою розвитку ремісничих шкіл було зведення окремих приміщень з майстернями, обладнаними за останнім словом техніки. Учні мали ознайомити з основами народного господарства, навчити працювати в майстерні та самостійно калькулювати продукти виробництва. Одразу по прийнятті цього закону по всій території Чехословаччини почали будувати сучасні ремісничі школи.

На Підкарпатській Русі першими такі школи звели в Севлюші (нині – Виноградів) та Ужгороді. Далі таку звели в Мукачеві, станом на 1938 рік будували її в Берегові, в наступні ж роки планували відкрити ремісничу школу в Хусті.

В Ужгороді в якості місця для зведення ремісничої школи обрали колишній Вербник, який на той час вже звався набережною Палацєр-кого. На стіні будівлі з боку вулиці Руської і нині можна побачити пам'ятну позначку з датою 6.VIII. 1931. Очевидно, це дата початку будівництва. Відкриття ужгородської ремісничої школи урочисто відзначали 19 лютого 1933-го року. У місцевій пресі писали, що в неділю на набережній зібралося чимало людей. Спочатку звучали гімни, потім співав учительський хор ужгородського округу під керівництвом М. Крайняка. Далі ж мер Ужгорода Костянтин Грабар після короткої промови передав ключі від школи її першому директорові Степану Медеші. Директор теж сказав кілька слів, розповів про плани школи та про те, як натхненно державні установи та громадськість спільно працювали над втіленням цього проекту. Виступали також міський радник

Петро Сова, котрого в пресі називали ініціатором будівництва з боку міста, начальник шкільного реферата В. Славік, шкільний інспектор Шпала, від промислової комори – пан Чех, від союзу ремісників – Юлій Федеші та інші. Цікаво, що присутній на урочистостях земський президент Антонін Розспал промови не мав. Не обійшли увагою подію і військові чини, котрі традиційно були присутні на всіх важливих заходах. Так, військових на святі представляли генерал Еміль Лінгарт та полковник Мацкевич. Греко-католицького єпископа заміняв канонік о.Юлій Станкай. Після урочистостей всіх присутніх запросили оглянути учбові приміщення та майстерні. Преса відмічала, що Підкарпатська Русь до того часу була найбільш нероз-

Так до зведення ремісничої школи виглядав Вербник

віть у поважних майстрів в Ужгороді не було такої техніки, на якій з часу відкриття школи могли навчатися діти. Викладати до школи також запросили лише фахівців своєї справи, майстрів досвідчених і поважних, котрі

мали технічну або комерційну освіту, а також досвід практичної роботи. Деякі імена тодішніх учителів нині відомі широкому загалу (наприклад, художник Федір Манайло викладав у ремісничій школі фахове малювання), деякі

– менше, але усі вони були на той час відомими у місті. Так, Антоній Бобульський, котрий викладав набір, був письменником і видавцем, Петр Ружічка багато років працював у деревообробній школі, коли та ще діяла в будівлі колишнього готелю “Паннонія”, а про Яна Пацєка “Втрачений Ужгород” вже розповідав, як про власника першого на Підкарпатській Русі хутряного заводу і відомого в місті кушніра.

Загалом реміснича школа складалася з семи фахових шкіл: металообробної, деревообробної, художніх ремесел (готувала малярів, фотографів, золотарів, набірників і палітурників, перукарів), кравецьких ремесел (готувала кравців, кушнірів та чоботарів), жіночих швацьких ремесел (готувала кравчинь і модисток), будівельних ремесел, продовольчих ремесел (готувала пекарів, кондитерів, ковбасників та м'ясників). Крім звичайних учбових класів-кімнат, у будівлі працювали кілька майстерень: для жіночих і чоловічих кравців, для “голярів і фрізерів” (тобто, перукарів), для малярів та лакувальників, для майстрів з обробки металу тощо. У навчальному 1935-1936 році керівництво

Майстерня деревообробного відділення ремісничої школи. Фото з архіву ужгородця Владислава Товтина

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: РЕМІСНИЧА ШКОЛА НА ВЕРБНИКУ

школи хотіло відкрити також публічну школу для жіночих професій, однак законодавчо цього зробити не змогло, обмежившись лише відкриттям річних курсів господарських наук.

Варто також зазначити,

ся з роботою на різних місцях підприємствах. Вчителі-куратори водили учнів як на ужгородську електростанцію, скотобійню, металообробний завод Людвіга Козара (в радянські часи – завод “Перемога” між вулицями Мукачівською та Руською), так і на художні виставки та лекції (зокрема, у 1938-му їм читали лекцію про дуже популярний тоді гіпноз). Цікаво, що субвенцію на діяльність гуртка виділяло як місто Ужгород, так і крайовий уряд. Суми були невеликими, та все ж їх вистачало, аби передплачувати періодичні видання, закупляти книжки, реманент для спортивних ігор тощо.

Реміснича школа з незначними змінами продовжила свою роботу і в часи переходу Ужгорода до складу Угорщини, і в роки Другої світової війни. У липні ж 1946 року Рада міністрів Української РСР видала постанову “Про відкриття ремісничого училища металістів в м. Ужгороді Закарпатської області”. Пунктом другим значилося: “Надати Ужгородському ремісничому училищу садибу колишньої Ужгородської ремісничої школи за адресою: Московська набережна, 21 з усіма будівлями та належним їй майном. У зв'язку з цим постанову від 28 листопада 1945 року про передачу садиби і приміщень для дитячого будинку – скасувати”.

Ужгородське ремісниче училище № 6 відкрило двері вже у листопаді 1946-го. Хоч попередньою постановою і було заплановано прийняти 200 учнів, перший набір в училище склався всього з 62 осіб. У ті роки учнів готували за трьома спеціальностями: столяр-червонодеревник, слюсар-ремонтник та слюсар-інструментальник. Першими майстрами виробничого навчання тут працювали якраз випускники школи 1930-х років: Юрій Тороній, Йосип Чонка та Федір Гуштан. Далі ж чи не кожні 5 років училище змінювало номер і напрямки роботи: то було художньо-ремісничим, то міським професійно-технічним.

У 1964 році до старої будівлі добудували ще одну – ближче до набережної. Слід зазначити, що добудову звели в одному стилі з основним корпусом, тож нині заваний як високими деревами фасад сприймається як одне ціле. У старій частині будівлі зараз працює Ужгородське вище комерційне училище, яке готує перукарів, кравців, касирів, агентів з організації туризму тощо. Всередині приміщення досі зберігаються оздоблені різьбленнями двері та елементи огорожі на сходах, однак працівники училища кажуть, що все це – спадок вже з радянських часів, коли учні-деревообробники разом із викладачами прикрашали інтер'єр своїми же роботами. З довоєнних часів тут, на жаль, лишилися хіба старі добротні вікна. Ані старовинних станків, ані залишків чеської кухні, де вчилися дівчата, ані меблів, над яким працювали учні. Залишилася лише будівля та історія про неї.

А в теплу пору гуртків збиралися і розважалися, як правило, на свіжому повітрі: влаштовували спортивні змагання, ігри, прогулянки. Також ходили на численні екскурсії, де знайомили-

Тетяна ЛІТЕРАТІ

“Про Захід”

ГОРОСКОП

ОВЕН

Відженить від себе сумніви: ви маєте досить сил, аби досягти всіх поставлених цілей. Самотні нарешті зроблять перший крок на шляху до свого щастя.

ТЕЛЕЦЬ

Доведеться не раз переробляти неправильно виконану роботу. Не забувайте про близьких: ваша неуважність останнім часом може їх дуже образити, що призведе до скандалів удома.

БЛИЗНЯТА

Нові ідеї буде не-легко втілити в життя. Ймовірні перепади настрою, що негативно вплине на душевну рівновагу. Перш ніж змінювати щось у житті, ретельно зважте всі «за» і «проти».

РАК

Тиждень буде напо-внений цікавими і приємними подіями. Весь час ви притяга-тимете до себе удачу. Якщо наступ-ного тижня з'являться оригінальні ідеї, – негайно втілюйте їх у життя.

ЛЕВ

Неспокійний тиж-день. Знадобиться до-помога друзів, можливі непорозуміння з близьки-ми. Будьте уважнішими на роботі, особливо – при оформленні документів.

ДІВА

Зберігайте оптимістич-ний настрій – це буде найкращою гарантією вашого чудового са-мопочуття. Доведеться сумлінно попрацювати. Не виключе-не отримання додаткових нежданих фінансів.

ТЕРЕЗИ

Всі стосунки будуть простими і легкими. Позитивний погляд на життя відкриє перед вами нові можливості. Будьте привітними і не реагуйте емоційно на об'єктивні труднощі. Незабаром усі проблеми будуть розв'язані успішно, головне – не нервувати.

СКОРПІОН

З'явиться можливість керувати ситуацією, впливати на події. Вас часто проситимуть пора-ди і допомоги. Подорожі чи глобальні зміни підуть вам лише на користь.

СТРЕЛЕЦЬ

На роботі доведеть-ся багато що змінити, поліпшити й освоїти. Період буде безпечним, але навряд рівним та спокійним.

КОЗОРІГ

Можуть відбутися приємні для вас події. З'являться гарні пер-спективи, зміняться пла-ни в бік поліпшення. Зорі не радять скупитися, хоч би як цього хотілося.

ВОДОЛІЙ

Необхідно зосеред-итися на головному і працювати так, щоб активність не перетво-рювалася на імітацію роботи. Зміцнюйте своє становище в убоє обраній сфері.

РИБИ

Знайдете застосуван-ня своїм чималим при-хованим силам і вну-трішнім потужностям. Шукайте нестандартні розв'язання проблем і не впадайте в паніку через можливі тимчасові труднощі.

АНЕКДОТИ

За кожним чоловіком, який досяг значного успіху, стоїть дружина, що пишається ним, і здивована теща.

Чим менша посада, тим поміт-ніша відсутність на робочому місці.

– Все! Я йду від тебе...
– А ти хто? І нащо приходила?
– Чим відрізняються календарі для працюючих та пенсіонерів?
– Для працюючих у календарі

позначено робочі та святкові дні, а для пенсіонерів – дні магнітних бур.

– Добре там, де вас нема...
– Ви хотіли сказати «нас»?
– Я так і сказав.

Вчені-людожери вивели людей без кісточок.

– Прийдеш до мене ввечері?
– Не можу, я розмірковую про Всесвіт і сенс існування...

– Але ж я сьогодні одна!
– Усі ми в цьому світі одні...

Прогрес – це коли добротна гарна короб-ка роками використо-вується у господарстві, а дорогий новомодний гаджет, який був у неї

запакований, вже давно застарів та викинутий на смітник.

Автобіографія нагадує шкільний щоденник, з якого учень вирвав сторінки з двійками.

– Сьомо, припустимо, ти знай-шов мільйон доларів у валізі. Що робитимеш із ним?
– Мільйон доларів у погану валізу не покладуть. Продам.

Дружина:
– Та скільки ж можна, я втомила-ся... Вже двадцять років тобі щодня готую!
– Мені набагато гірше – я це їм.

– Куди зник?
– П'ю...
– Навіщо?
– Я не готовий адекватно відпові-сти на це філософське питання.

ЯГОДИ, ЯКІ ЛІКУЮТЬ АБСОЛЮТНО ВСЕ:

корисні для серця, печінки, мозку й кишківника

Це – звичайна горобина, яка завдяки потужному вмісту вітамінів та мінералів позитивно впливає на всі системи орга-нізму. Ягоди варто збирати вже після заморозків, щоб вони не були гіркими, і перетирати з медом — тоді від них мож-на отримати максимальну користь.

ЯКА КОРИСТЬ ЧЕРВОНОЇ ГОРОБИНИ: ЩО ЛІКУЄ

Горобина містить вітаміни А, С, залі-зо та йод, тому вкрай корисна за умови хвороби жовчного міхура й допомагає від залізодефіцитної анемії. До того ж ягоди допомагають покращити еластичність су-дин і полегшують симптоми варикозного розширення вен.

Червона горобина також корисна для налагодження правильної роботи ШКТ. Її вживають для зниження кислотності шлун-ку, від гастриту і закрепів. Лікарі рекомен-дують вживати горобину людям літнього віку, у яких є проблеми з травленням.

Вживання плодів полегшує симптоми циститу, гепатиту, ревматизму та артриту. Ягоди червоної горобини мають ефект детоксу, здатні запускати очищення орга-нізму від шлаків і токсичних речовин. Ще горобина має відхаркувальну, сечогінну та жовчогінну дію.

Сорбіт у складі горобини запобігає ожирінню печінки та знижує “поганий” холестерин у крові. Червона горобина – це антигіпоксанти, який допомагає за умови хвороби серця, покращує крово-обіг в мозку, захищає організм від появи ракових клітин.

ЯК ПРАВИЛЬНО ВЖИВАТИ ГОРОБИНУ

Щоб позбутися гіркоти плодів, треба перед уживанням ягоди заморозити. Із заморожених ягід можна робити чаї, також перетерти їх з цукром чи медом. Найкраще збирати горобину після за-морозків, тоді вона не гірчитиме. Також можна заварювати чай із су-шених ягід, вони продаються в аптеках і магазинах.

ЧОМУ КОТИ СПЛЯТЬ НА ХВОРОМУ МІСЦІ У ЛЮДИНИ:

що це означає

Здавна існувало повір'я, що коти можуть зцілювати від різних хвороб. Наприклад, люди завжди вірили, що ці домашні улюбленці шукають хворе місце і лягають саме на нього. За деякий час можна відчутти полегшення. Тож чому коти сплять на людях – читайте далі.

Згідно з одним дослідженням, власники котів мають набагато краще фізичне здоров'я, ніж люди, у яких немає цих домашніх улю-бленців. Коти допомагають впоратися зі стресом та депресією.

Існує думка, якщо встановити з ко-том довірливі та товариські відносини, він буде знаходити на тілі хворобливі ділянки та "лікувати" їх. А за тривалої не-дуги тварина може взагалі довгий час не відходити від свого власника. Тож ба-гатьох цікавить, чому кіт лягає на хворе місце у людини і зігріває її своїм теплом?

ЯКІ ХВОРОБИ МОЖУТЬ "ЛІКУВАТИ" КОТИ

Існують певні захворювання, які, за деякими твердженнями, коти можуть вилікувати: серцево-судинні захворювання– іс-нує чимало історій про те, як кішки ря-тували своїх господарів від гіпертонії чи серцевого нападу, коти відчують, коли людина роздратована чи напружена, а тому одразу підходять до неї і починають лашитися; стрес – коти знімають втому, стрес та навіть мігрень, а ще можуть при-вести до норми артеріальний тиск, коли людина гладить кішку, вона поступово

заспокоюється; недуги, пов'язані з ШКТ – виявля-ється, що гладити пухнастого улюбленця корисно для травної системи, а ще коти допомагають справитися з хворобами сечостатевої системи.

Крім цього, коти допомагають збіль-шити тривалість життя. Доведено, що люди, в оселі яких є кішки, живуть на 10 років довше. А ще в них набагато кращі показники артеріального тиску і холестерину.

ЧОМУ КІТ ЛЯГАЄ НА ХВОРЕ МІСЦЕ

Невже кішки відчують, де в люди-ни болить, тому лягають лікувати свого господаря? На жаль, це не так. Просто коли у людини є хворе місце, там під-вищується температура, а коти люблять все тепле. Забите місце, хвора спина – це та-кож теплі місця, на яких ваш улюбленець буде залюбки спати. А якщо у тварини з господарем особливий зв'язок, то кіт знає, яка температура тіла у людини нор-мальна та який у неї природний запах. Щойно господар застудиться чи захворіє, запах і температура тіла змі-нюються. Кішка не розуміє, що людина відчуває в цей момент, але вона знає, що відбулися зміни.

• Газета "Ужгород" • Засновник: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" •
• Видавець: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" • Головний редактор Олексій МЕГЕЛА •

АДРЕСА: пл. Жупанатська, 3 (у дворі Художнього музею) ДЛЯ ЛИСТІВ: 88000, УЖГОРОД, пл. Жупанатська, 3.
ТЕЛ./ФАКС: 61-63-43, 050 549 7314. E-MAIL: gazeta.uzhgorod@gmail.com

Свідоцтво про реєстрацію: №721/313Р серія 3Т від 30.01.2019. Р/р UA56 305299 00000 26005023600678 у Приватбанку м. Ужгорода, МФО 305299, код ЄДРПОУ 25439910. Ідентифікатор медіа: R30-01427
Номер видрукувано: "А-Прінт", м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37. www.a-print.com.ua.
Тираж 1050 екз. Замовлення № 2364.

• Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації та оголошень – рекламодавці. • Редакція може не поділяти поглядів авторів. • Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. • Гонорар виплачується тільки за замовленими матеріалами. • Передплатний індекс газети "Ужгород" – 41807.